

עינויים והערות פרשת אחורי מות-קדושים תשפ"ה

מאת מוריינו הרב חיים דוב הלו קעללער זצ"ל

שיתולו לו הטוב בדרך מקרה וכו' (ע"ש). ועל כן גזר וסידר שייבראו ענייני שלמות וענייני חסרון ותיברא בריה שיהיה בה האפשרות לשני הענינים בשווה ויתנו לביראה אמצעים שעלה ידם תקנה לעצמה את השלמות ותעדיר ממנה את החסرونות ואז יקרה שנדמתה במא שתהיה אפשר לה לבוראה ותהיה רואיה לדבק בו ולהנות בטובו (ואלו הם המצוות והפרישת מן העבירות וכו', עכ"ל, ע"ש באורך).

אם יקרו בני אדם – שאין להם שום השגה במצוות ובשכר ועונש – את תחלה דבריו של הרמח"ל ש"הנה התכלית בבריה היה להטיב מטובו יתברך שמו לזולתו", ישיבו בקושיא שכנראה היא פירכא גדולות; אם כן הוא שברא הקב"ה את העולם להטיב לוזלתו, מדו"ע יש כי' הרבה צרות ועגמת נשבעולם? אולם זהו אם מביטים בעולם בעניין בשר ובשטויות, אבל כשביטים בו במבט של דברי חכמים, יוכל להבין שאמת שתכלית הבריה שברא הקב"ה היא להטיב מטובו יתברך שמו לזולתו – אבל צרכיים להבין מהי הטבה באמת – הטבה אמיתית אינה הצלחות עזה"ז ותענגיה, אלא להציג השלימות הכי גדולה שאפשר להציג, שהיא להתדבק בה, ולקנות בה שלימות מעין שלימותו יתברך, שהיא השלימות האמיתית המשולל מכל החסرونויות.

שבמושגי עזה"ז אין שלימות שאין לו חסרון, וכשהקב"ה מטיבינו מטיב באופןים של 'חצי' הטבה אלא בניתנת שלימות האמיתית שהוא שלימות קוב"ה אל הכרואים. ורבה פעמים מה שנראה לאדם לדבר טוב אינו טוב. ולדוגמא, פעם ראייתי שהיה אחד שזכה בגורל כמה מאה אלף דולר, ולאיש הזה היה לו רצון חזק לקנות אותו עם טלויזיה ועוד כמה נוחיות ונעימות, וכשותה בגורל הילך וקנה אותו מין אותו, והיה אורב אותו מעד עד כדי שהচנינס את האוטו בתוך הגאראג' (מוסך) שלו וסגرت את הדלת והמשיק לשבת בתוך האוטו, עד שמת מהארדים ועשנים (שהם סמי המות) היוצאות מן האוטו – הטוב המdomה שלו היה לו למייתה ממש.

והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ה'
אלקים (ויקרא כ, ז).

וכזה כתוב בסוף פ' שמיני (יא, מד) כי אני ה'
אלקים והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
וגו'.

ופרש"י שם: כי אני ה' אלקים – כשם שאני קדוש,
שאני ה' אלקים, כך – והתקדשתם – קדשו את
עצמכם למטה. והייתם קדושים – לפי שאני אקדש
אתכם לעלה, ולעלום הבא, עכ"ל.

נראה לבאר דבריו ע"פ מה שכח ברmach"ל ריש ספרו דרך ה' (חלק א' פרק ב'), וזו': הנה התכלית בבריה היה להטיב מטובו יתברך שמו לוזלתו. והנה תראה, כי הוא לבדו ית"ש השלמות האמיתית המשולל מכל החסرونויות, ואין שלמות אחר כמוהו כלל. ונמצא שכל שלימות שידומה חזק משלמות ית"ש הנה איננו שלמות אמיתית אלא יקרה שלמות בערך אל עניין חסר ממנו, אך השלמות בהחלט אינו אלא שלמותו ית"ש. ועל כן בהיות חפצו ית' שמו לטוב, אלא בהיותו מטיב תכלית הטוב שאפשר לברואים שיקבלו, ובhayito הוא לבדו ית"ש הטוב האמיתית, לא יסתפק חפזו הטוב אלא בהיותו מהנה לוזלתו בטוב ההוא עצמו שהוא בו ית' שמו מצד עצמו, שהוא הטוב השלם והאמתית. והנה מצד אחר, הטוב הזה אי אפשר شيימצא אלא בו. על כן גורה חכמתו שמציאות הטענה האמיתית הזאת ית"ש بما שיתן מקום לברואים לשידרכו בו ית"ש באותו השיעור שאפשר שיתורם להם שיתורם בשלימותו ית"ש, הנה מצד התדבוקם בו יגיע להם באותו השיעור שאפשר ליתאר בשלמות ההוא מצד היותם מתודבקים בו ית"ש וימצא נחנים בטובה האמיתית ההיא בערך שאפשר להם להנותה בה.

ולහלן שם כתב וויל': ואולם גורה חכמתו של להיות הטוב שלם, ראוי שיהיה הננה בו בעל הטוב ההוא, פירוש, מי שיקנה הטוב בעצמו, ולא מי

(א) ובאמת כתוב כייסוד זה במסילת ישרים בדרך הפשטות – וזה מגדרות הרmach"ל שהלביש דברים נשבבים השייכים בספר דרך ה' במילים פשוטים וסבירים במסילת ישרים.

יעונים והערות פרשת אחורי מות-קדושים תשפ"ה

המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים
והייתם קדשים כי קדוש אני.

מהו מצרים – הוא המקום בעולם שתרבויות המקומות
היתה להבית בהיפך ממש מבט האמתי במא היא
הטבה השלימה – שארץ מצרים הייתה מלאה עריות
וטומאה וע"ז, וחשבו שאלותם הדברים הטובים
ביוון וכן ראיו לחיות. והקב"ה העלה אותנו מארץ
מצרים כדי שנחיה לתכלית הטבה אמיתית –
"להיות לכם לאלקים והייתם קדשים כי קדוש אני"
– "שאני אקדש אתכם למעלה ולעולם הבא" ע"י
התדבות לשלימותו של הקב"ה.

בזה יכולים להבין דברי הפסוק ופרש"י: "כי אני ה'
אלקיכם" – אני ברأتي אתכם לתכלית להטיב לכם
בהתבה האמיתית, שתגינו אל שלימות האמית.
ומשם כך: "ויהתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש
אני" – שהטוב האמתי הוא קדושה ולהתרכז
מושגי ה"טוב" של עוז"ז – טומאות עוז"ז
והנאוטיה ותענוגיה, וכشمתקדשים זהו התבה
האמתית לדבק בהשיות – כשם שאני קדוש, שאני
ה' אלקיכם, כך – ויהתקדשתם – קדשו את עצמכם
למטה. והייתם קדושים – לפי שאני אקדש אתכם
למעלה, ולעולם הבא, עכ"ל.

ושם סוף שמי כתוב אחר זה (פס' מה) כי אני ה'